

ljubil ženo Alenčico, se zavihтел na konja in jadrno kot puščica odvihral proti meji svoje dežele, na boj proti divjemu Turku.

VI. Bitka

Na meji so ga že čakali njegovi vojščaki. Postavili so mu lep šotor iz svile in baržuna in na vrhu zasadili na srebrni palici zlato jabolko, znamenje, da je to šotor slavnega kralja Matjaža. Ko so vojaki zagledali svojega kralja, so sneli čepice z glav, jih vihтели po zraku in vriskali, da je odmevalo na nasprotno stran, kjer je bila zbrana turška vojska. Kralj Matjaž pa je ukazal, naj zatrobijo trobente, ki kličejo vojake v boj. Nič ni čakal, komaj se je oddahnil, že se je postavil svojim vojakom na čelo in napadel Turka, še preden se je le-ta pripravil za boj. Kot povodenj se je njegova vojska razlila nad sovražnika. Ni še minil dan, že je bila

sovražna vojska potolčena. Vsi Turki so bili pobiti in njihova trupla so pokrivala širono poljano in rdeča kri je barvala zeleno trato.

Ko je bilo bitke konec, je rekel kralj Matjaž svojemu služabniku:

»Pojdi z menoj, da poiščeva med mrličmi turškega poveljnika, mogočnega Hasan pašo!«

Pregledala sta vse mrličje, toda poveljnika nista našla. Matjaž se je ustavil in globoka guba se mu je zarezala v čelo.

»Ušel je,« je rekel. »To je slabo. Dokler je on živ, ne bomo imeli miru. Ujeti ga moram.«

Urno je znova zajahal konja in se odpravil na pot, da poišče turškega poveljnika, Hasana pašo.

(Dalje.)

Lea Fatur

Kako je prvotni človek ustvarjal orodje in orožje

Prvotni človek je bil po izgonu iz raja navezan predvsem na svoje roke, noge, na svoje telo. Vse je bila roka: česalo, zajemalka, mera, kladivo, kuhalnica in tako naprej. Naredil si je glavnik iz kamna in izbrusil v njem zobe, kakor so mu kazali prsti. Iz lesa si je zvotlil zajemalko: ročaj kot roka do komolca, zajemalka odprta pest. Kladivo in sekira s toporiščem sta v pest stisnjena roka. Cedila so nastala iz prstov, ki si jih držal narazen. Kopača, klešče, grablje, motika, lopata so podaljšek in nadomestek rok. Bolj ko se je spametoval, bolj popolno orodje in orožje si je napravil. Prvotno je metal kamenje na sovražnike, prve frače in puše so metale kamenje. Loki, noži, vsi so bili podaljšek rok. Po gibanju in obliki nog si je izvrtal čoln, da bi hodil v tej povečani nogi po mokrem kakor po suhem. Meril je pot na čevlje, blago na lakte in sipko na pest. Daljavo je razdelil na dneve hoda, nova posestva je obhodil in jih vzel tako v last. In ko je delal prvotni človek hišo, kaj ni pogledal po svojem životu? Teme — streha, čelo — pročelje, oči — okna, usta — vrata. Kakor sloni život na nogah, tako je postavil hišo na stebre. Človeško telo je res velika umetnina, ki jo je ustvaril najvišji umetnik.